

N^o 1
"När jag blef sjutton år"

Svenska folkvisor

med

PIANO

sjungne

på

Conserter i Sverige och Utlandet

AF

SIGNE HEBBE

N^o 3
Solagårdskåsen

N^o 5
Hvad jag har loftat de skall jag hålla

N^o 2
Polska

N^o 4
Westberga Polska

N^o 4.

Pr: 50 öre.



STOCKHOLM
ABR. LUNDQUIST

Kongl. Hof-Musikhandlare
Malm-torgsgatan N^o 8

KRISTIANIA, C. WARMUTH

NÄR JAG BLEF SJUTTON ÅR.

SÅNG.

1. Fjor - ton år tror jag visst att jag va',
2. Ser - ra - tre när jag blef sjutton år,
3. Ja nu är dä' ej mer som dä' va',

li - ten flicka; så munter och så
so - len - sken, göken gol, och dä' va'
stundom är jag så sorg - sen, stundom

PIANO.

1. gla'; In - gen fri - a - re hör - de jag å', å ingen heller jag tänkte up -
2. vår, allt va' skönt, jor - den grön, himlen blå, men likväl feltes mig nå - got än -
3. gla', stundom är jag så hvit, stundom rö', å jag vill hvar - ken lefva el - ler

1. på.
2. då.
3. dö.

La, la, la, la, la, la, la, la, la, la,

la, la, la, *la la*

The first system of the musical score. The vocal line is in treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 2/4 time signature. It contains the lyrics "la, la, la" followed by a melisma marked with a horizontal line and the handwritten word "la" written twice. The piano accompaniment consists of two staves (treble and bass clef) with chords and single notes.

efter andra Versen.

La la la

The second system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics "La la la" followed by a melisma. The piano accompaniment continues with chords and single notes.

efter 3^{de} versen.

la la la

The third system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics "la la la" followed by a melisma. The piano accompaniment continues with chords and single notes.

POLSKA.

Arr. af W. B.

Ord af W.

Sång.

Piano.

1 v. De ä' ock — så
In — gen fäst — man
2 v. Gell — re vill jag
Sos — sar bör man

1 v. li — ka godt, jag ä' li — ka nöjd och gla'.
har jag fått, in — gen hel — ler vill jag ha.
2 v. en — sam gå, än gå sta' å gif — ta mej.
twif — la på, kan — ske bäst att ge dem nej!

1 v. Sko - gen grön - skar re - - dan, rå - - gen blom - mar se - - dan,
 2 v. Så - - dan mun - ter jän - ta har nog tid att vän - ta,

först när den blir mo - gen, li - ka hög som sko - gen, tar jag mig en man
 gos - sar ha' vi godt om, in - te har jag brot - tom; när den mig vill ha'

om jag fin - na kan nå - gon som står mig i hå - - - - - gen.
 fri - ar och får "ja" skall han långt om län - ge vän - - - - - ta.

"Sola går bak' åsen ner.

Moderato.

Sång.

dolce.

So - la går bak' å - sen ner och skuggorna bli län - ga -
Snön fal - ler klar i qväl - len, gån - gar jag till hvi - la,

Piano.

p dolce.

cresc.

p dolce.

Natten sjun - ker mer och mer, och ta - ger mig till fånga. Mörkret ränner mig i
Sofver ro - ligt un - der täl - te, tills i morgon li - da; När jag så har somnat

cresc.

p dolce.

spår, när jag till sæ - ter - stu - gan går. Mörkret ränner mig i spår, när
in, så drömmar jag om gu - ten min. - När jag så har somnat in, så

cresc.

cresc.

dim. calando.

f

jag till sæ - ter - stu - gan går
drömmar jag om gu - ten min.

Vinden susar mellan fjellen,

cresc. - - f

p *dolce* *f*

Öf-ver allt han hit-tar fram, Än i granen, än på hällen, Tralla-la-la-la,

p dolce. *cresc.* *f* *p*

sjunger han. Äck hvad gör det om jag fryser? Tralla la la la la la, Tralla la.

cresc. assai. *f* *p*

Der som stjer-ne - ljuset klarast lyser, Tral-la la la, Djupt i sko-gen

p *dolce.* *f*

der slätt ingen hit-ta kan, kär och trogen väntar han, Tra la la la la la la la.

Westberga - Polska.

Ord af W.

SÅNG.

1. Ra - sker och red - lig ä' han och in - te nar - rar han nå - gon
2. Hu - set det står vid Sil - jan, och blom - mor väx - a kring al - la
3. Rö - da - ste so - len ski - ner och lin - de - löf - ven i grä - set

PIANO.

tror jag. J den ny - a gå' - ren flyt - tar han te' vå - ren,
 knu - tar. Up - på ta - ket sit - ta Duf - vor - na och tit - ta,
 fal - la Björ - kar - na de su - sa. Bäck - kar - na de bru - sa,

bä - sta kam - mar'n der - i bor jag. } Tra la la la la la
 hac - ka snällt på fön - ster - ru - tan. }
 Fog - lar - na och jag vi tral - la.

la la la la la la la la la la la la la la la

Lil - la vän - nen han får
Hän - da kan det att der
Qvitt - ra mun - tert un - der

rit. *fz*

häl - sa på som förr, men om han blir knar - rig stän - ger jag min dörr,
in - nan - för i - bland Han och jag vi gnab - bas ock - så li - tet grand,
som - mar - him - len blå, kif - vas smått som de, men trif - vas bra än - då!

ja om han blir knar - rig stän - ger jag min dörr.
han och jag vi gnab - bas ock - så li - tet grand. } Tra la la la la la la.
kif - vas smått som de, men trif - vas bra än - då.

pp lätt speladt

„Hvad jag har lofvat det skall jag hålla.“

Piano. *Lifligt.*

p *cresc.* *dim.*

Hvad jag har lof-vat det skall jag hål-la, Att al-drig nån-sin äl-ska
 Hvad jag har lof-vat det skall jag hål-la, Att va-ra tro-gen den jag
 Hvad jag har lof-vat det skall jag hål-la, Men gos-sar kan man al-drig

mer än tre! Hvad jag har lof-vat det skall jag hål-la Att al-drig nån-sin äl-ska
 hål-ler å: Hvad jag har lof-vat det skall jag hål-la Att va-ra tro-gen den jag
 li-ta på. Hvad jag har lof-vat det skall jag hål-la Men gos-sar kan man al-drig

mer än tre! Å en för ro skull å en för nö' skull, Den tred-je den ska bli min
 hål-ler å: Ett år så län-ge, ja fäl' i två Och sen så blir det fäl-le
 li-ta på. Om de be-dra mej nog re-der ja' mej, För lif-vet dä' ä' li-ka

lil - la vän. }
nå - got rå:
gladt än - då. }

La la la la la la tra la la

la la la la la la tra la la la.

Fine.

Nu längtar jag till Da - lar - na i - gen, Der 'ar jag mor och der 'ar jag far,
Svi - ker 'an mej så gör dä in - gen - ting, Jag får en han - nan om jag vill 'a
Snart ly - ser som - mar - so - len, i ett tag Jor - den blir grön och Sil - jan blir fri;

Der 'ar jag me' en li - ten tro - gen vän, Två så - na vän - ner gör ett par.
Så tar jag far och dan - sar stuf - va' kring, För jag ä' li - ka nöjd och gla'.
Böl - jor - na dan - sa lik - som far och jag, Sjun - ga gör' de och sjun - ga gör vi.

D.S.al Fine.

Polska från Småland.

Arr. af W. B.
Ord af Wendela Hobbé.

Sång.

1 v. Lindarne löfvas,
2 v. Skogarne ä' så

Piano.

p *cresc.* *f* *ff* *p*

Led. *

foglarne små sjunga på alla grenar. Fri-a de ä' och fri-a-re de få,
ful-la af sång, man kan bli ännu vil-ler! - Foglarne lef-va der u-tan tvång,

in-gen kan det för-me-na. So-len skiner fagert up-på himlen blå,
al-la ha' kärleks-griller. In-te sörjer jag fast jag får en-sam gå;

Gur det är, men jag kan in-te' rätt förstå. Jag har sökt, men ändå aldrig funnit på
Men ibland så börjar hjertat mitt att slå; Tänker: ganska roligt vore det ändå,

nå - gon vän att hål - la ä'. — Tralla. la. la. la —
 ha en vän att hål - la ä'. — — — — —

Gossar nog vi ha'; men de narras bra, —
 Men så ska' dä' va' nå - gon som ä' bra,

Om jag ingen skulle få —! Jag får väl ingen...! jag får väl in - gen...!
 annars vill jag in - gen ha'. Skul - le så va - ra, skul - le så va - ra,

jag får väl in - gen...! Skulle så gå... trö - star jag mig än - då —!
 skul - le så va - ra, Will han mig ha', han - ske jag sva - rar ja —.